

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

PESCUIREA MINUNATĂ ȘI SMERENIA APOSTOLILOR

DUMINICA A 18-A DUPĂ RUSALII

(Pescuirea minunată)

†) MUTAREA SF. AP.
ȘI EVANGHELIST IOAN;
†) SF. VOIEVOD NEAGOE
BASARAB; DREPTUL
GHEDEON

Mutarea la Domnul a Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan

Sfântul Ioan s-a născut în Betsaida Galileei, fiu al lui Zevedeu, care era pescar, și al Salomeei. Ioan avea un frate, Iacob. Pe când Zevedeu pescuia odată la Marea Tiberiadei cu fiii săi, a venit Iisus și, stând pe țârm, a chemat pe fiii lui Zevedeu, zicând: „Iacob și Ioan, veniți după Mine și vă voi face pe voi pescari de oameni” (Matei 4, 19). Și lăsând ei pe tatăl lor în corabie, au mers după Iisus.

Sf. Ioan a fost mai întâi ucenic al Sf. Ioan Botezătorul și învățase de la acesta să creadă în Iisus, ca „Miel al lui Dumnezeu, Care ridică păcatele lumii”. Și așa, cunoscându-L pe Iisus, împreună cu Andrei, au vorbit amândoi, pentru prima dată cu Domnul.

Sf. Ioan Evanghelistul a fost unul din cei doisprezece ucenici aleși de Iisus, și era cel mai tânăr dintre ei. Din tradiția Bisericii aflăm că el a trăit până în jurul anului 100. Sf. Ioan era unul din Apostolii cei mai apropiați și mai iubiți ai Domnului Iisus, încât, în Evanghelia sa, el se numește „ucenicul pe care îl iubea Iisus” (Ioan 21, 20), întrucât Mântuitorul Hristos, cu Care se înrudea, îi prețuia dorirea după cele cerești, atașamentul, ascultarea și râvna de a se păstra feciorelnic. ❖

Ne punem întrebarea ce i-a determinat pe acei oameni să-și părăsească ocupația, familiile și să-L urmeze pe Domnul Hristos? Hotărârea lor a fost determinată de nepătrunsă putere dumnezeiască și de pilda vieții curate a Domnului, dar mai ales de virtutea smereniei Sale.

El este lumină pentru noi. Iar pentru smerenia lui Simon și a credinței celorlalți pescari harul lui Dumnezeu a coborât și i-a făcut Apostoli.

Sfânta Evangheligie de astăzi ne vorbește despre pescuirea minunată săvârșită de Domnul și Mântuitorul nostru cu Simon Petru și cu ceilalți pescari. Petru a zis: „Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și nimic n-am prins, dar, după cuvântul Tău, voi arunca mrejele. Și, făcând ei aceasta, au prins mulțime mare de pește, încât li se rupeau mrejele.” (Luca 5, 5-6)

Simon Petru s-a smerit atunci și și-a recunoscut păcătoșenia, a căzut în genunchi în fața Lui, zicându-I: „Jeși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos” (Luca 5, 8).

Spaimă mare i-a cuprins pe toți. Mântuitorul Iisus Hristos, văzând smerenia lui Simon, îi zice: „Nu te teme, de acum înainte vei fi pescar de oameni” (Luca 5, 10).

Smerenia e păzitoarea și temelia tuturor virtuților, deoarece cu ea toate virtuțile devin mai adânci și desăvârșite. Ea stă la temelia vieții noastre spirituale,

ea se afla la temelia tuturor celorlalte virtuți și este izvorul oricărui har ceresc.

Cu smerenia vom avea toate celelalte virtuți, fără ea, chiar dacă le vom avea pe toate, nu vom avea nici una.

Smerenia este o virtute iubită de Mântuitorul, prin care vrea să fie imitat de toți cei care vor să-L urmeze, când zice: „Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine că sunt blând și smerit cu inima și veți găsi odihnă sufletelor voastre” (Matei 11, 29).

Smeritul nu se încrede în puterile lui proprii, având mereu în minte și în inimă cuvintele Psalmistului: „De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce o zidesc; de n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar priveghea cel ce o păzește; în zadar vă sculați dis-de-dimineată, în zadar vă culcați târziu, voi care mâncați pâinea durerii, dacă nu v-ar da Domnul somn, iubiți ai Săi.” (Psalm 126, 1-2)

Smerenia este temelia întregii desăvârșiri evanghelice și a vieții spirituale. Este drumul drept și sigur pe care, dacă vom umbla, nu vom greși niciodată. Amin! ❖

Părintele Dinu

SFÂNTUL VOIEVOD NEAGOE BASARAB

500 de ani de la înveșnicirea sa

Sfântul Neagoe Basarab a fost unul din cei mai de seamă voievozi români, cărmuind Țara Românească între 1512 și 1521. Politica Sf. Neagoe Basarab a fost lupta pentru întărirea puterii centrale, organizarea militară, diplomație și dezvoltarea economică a țării, dar și inițierea și sprijinirea vieții culturale. Iar Biserica Ortodoxă Română l-a canonizat în 2008 „privind la evlavia și viața duhovnicească bineplăcută lui Dumnezeu a Sfântului Voievod Neagoe Basarab, luând aminte la mărturisirea învățaturii ortodoxe, la râvna lui pentru zidirea de biserici și de mănăstiri, la ajutorarea Bisericilor Ortodoxe din Răsărit, precum și la lucrarea sa pentru pace și căutând folsul duhovnicesc al poporului dreptcredincios”.

Binecredinciosul voievod s-a născut probabil în 1481 sau 1482. Tatăl său era din neamul Basarabilor, iar mama sa era din familia Craioveștilor. Neagoe a fost unul dintre cei patru copii ai părinților săi. Înfrâurit de credința mamei sale, el a deprins din fragedă vârstă învățăturile mântuitoare și virtuțile creștine. Mănăstirea Bistrița din Oltenia, ctitorie a străbunicilor săi, a devenit școală duhovnicească pentru evlaviosul Neagoe. Voia lui Dumnezeu a făcut ca în acele vremuri la Mănăstirea Bistrița să fie retras patriarhul Nifon al Constantinopolului, chemat în Țara Românească pe la anul 1502 de voievodul Radu cel Mare pentru a reorganiza și întări viața bisericească.

Înzestrat cu daruri intelectuale deosebite, Neagoe și-a agonisit mai toată știința și cultura teologică a vremii sale. De aceea, iubitorul de Hristos, Neagoe, este chemat în anul 1512 la demnitatea de Domnitor și Voievod al Țării Românești. În această calitate încurajează dezvoltarea comerțului și a meșteșugurilor, iar pe plan diplomatic încearcă să mențină relații de prietenie cu Ungaria. Se străduiește să stabilească relații diplomatice cu Venetia și Roma și chiar să medieze conflictul dintre creștinii ortodocși și catolici. Continuând viziunea și obiectivele politice inițiate de Ștefan cel Mare, încearcă să realizeze o coaliție a statelor răsăritene împotriva expansiunii turcești.

Continuă activitatea tipografică începută de Radu cel Mare. Dă la tipar „prima creație de valoare universală a literaturii române, un adevărat testament duhovnicesc, pedagogic, filosofic și

enciclopedic”: „Învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Theodosie”.

Domnitorul Neagoe Basarab - ctitor și binefăcător al întregii Ortodoxii

Neagoe a rămas în istorie ca unul dintre cei mai darnici și mai mari ctitori de biserici. Dragostea sa față de așezămintele sfinte se vede în ctitoriile rămase până azi: neasemănata Mănăstire a Argeșului, Măn. Dealu, daniile bogate către Măn. Cutlumuș, Dionisiu, Zografu, Xenofon, Rusicon, Vatoped, Iviron, Hilandar și Marea Lavră din Muntele Athos. Mila lui s-a mai îndreptat spre Meteore, așezămintele din Muntele Sinai, Ierusalim și Ascalon. N-a uitat nici de cele de acasă: Tismana, pe care a îmbrăcat-o în plumb, a renovat Cotmeana, Vișina, Cozia, Dobrușa, Nucet, Ostrov, Snagov.

Prima canonizare pe pământuri românești

De la Sfântul Patriarh Nifon, ucenicul său Neagoe a deprins taina rugăciunii isihaste, evlavia și trezvia sufletului, învățătura și înțelepciunea lui Hristos, dobândind înalt spor duhovnicesc. În 1517 cere și obține de la Patriarhia Ecumenică canonizarea fostului său învățător, Patriarhul Nifon.

Neagoe Basarab a comandat o raclă de argint poleită cu aur, mărgăritar, pietre scumpe și smalt, iar pe capac a fost pictat el însuși, în genunchi, la picioarele sfântului, rugându-se. Acea raclă a trimis-o la Mănăstirea Dionisiu. În semn de prețuire, călugării athoniți i-au trimis „plocon” capul sfântului și o mână, „ca să fie de sfințire și ajutor domnului. Iară el primi acele daruri cu mare bucurie, ca și Moise proorocul Tablele Legii Vechi și le purta tot cu sine pe unde mergea, și în curte și în

biserică, iar pe cale le purta în caretă, ca și Israel chivotul Legii”. O legătură sfântă și vie între ucenic și părintele său spiritual, pecetluită în veșnicie.

La 16 august 1517, a doua zi după târnosirea ctitoriei lui Neagoe Basarab la Curtea de Argeș, are loc prima canonizare de pe teritoriul țării noastre, a Sf. Nifon, Patriarhul Constantinopolului, despre care, nota biograful său, starețul Gavriil, protosul Sf. Munte Athos: „sfântul face zi de zi minuni”.

„Învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Teodosie”

Prietenia cu călugărul tipograf Macarie de la Bistrița a făcut ca Neagoe să participe la tipărirea primelor cărți de la noi: Liturghierul în 1508, Octoihul în 1510 și Tetraevangelul în 1512, primele cărți de cult tipărite pe pământ românesc. Evlavia tânărului Neagoe trebuie să fi crescut și mai mult după aceste fapte care îi arată credința puternică.

Viața și domnia sa se suprapun cu începutul epocii isihaste din mănăstirile românești. Multe dintre sfaturile primite de la Patriarhul Nifon le transpune Neagoe în „Învățăturile către fiul său Teodosie”. Scriere care cuprinde prețioase îndemnuri duhovnicești, dar și de cărmuire și administrare a țării, testamentul lui Neagoe Basarab a fost considerat de marii învățați din toate veacurile de după el o capodoperă, precum și primul tratat de teologie românească.

Sfântul Voievod Neagoe Basarab a plecat la Domnul la 15 septembrie 1521, fiind înmormântat în ctitoria sa din Curtea de Argeș. Este prăznuit în data de 26 septembrie.

Liderii de azi ar putea să învețe din „Învățăturile” lui

Nicolae Iorga l-a numit „domn cu apucături împărătești... domn cu atâta dor de frumusețe, cum nu mai avusesem altul înainte de dânsul”. Prin înțeleaptă cărmuire, domnitorul ocupă un loc de cinste în galeria bărbaților iluștri ai neamului.

Iar academicianul Ioan-Aurel Pop, Președintele Academiei Române, a declarat miercuri, 22 septembrie 2021, în deschiderea sesiunii științifice „Neagoe Basarab - 500 de ani de la moarte” că sfântul domnitor român «și-a slujit țara și Biserica într-o manieră exemplară;... s-a străduit să-și țină rangul (...) european, dar și rangul de domn al Țării Românești, de domn uns al lui Dumnezeu pentru țara și pentru biserică sa și pentru ca acestea două, zice el, să nu fie batjocură limbilor străine. Unii dintre liderii de azi ar putea să învețe din „Învățăturile” lui.» ❀

ACOPERĂMÂNTUL MAICII DOMNULUI

Prima atestare documentară a sărbătorii închinată Sfântului Acoperământ datează din secolul al V-lea, când împărăteasa Pulheria, soția lui Marcian (450-457), cere patriarhului Iuvenalie al Ierusalimului, în timpul celui de-al IV-lea Sinod Ecumenic de la Calcedon (451), să îi trimită moaștele Maicii Domnului pentru a le așeza în Biserica Panaghia din Vlaherne, ctitoria sa.

Patriarhul Iuvenalie îi răspunde că în mormântul Maicii Domnului au fost găsite doar brâul și acoperământul său, deoarece Maica Domnului a fost ridicată cu trupul la cer. Împărăteasa a adus în capitală brâul și acoperământul, primul fiind așezat la Chalcostrateia (poarta de bronz), iar al doilea la Biserica Panaghia (a Preasfintei) din cartierul Vlaherne. Prin mijlocirea Maicii Domnului, ele au devenit protectoarele capitalei, în special în timpul invaziilor avarilor (626), perșilor (677), arabilor (717), rușilor (860), dar și în alte împrejurări.

Acoperământul era un articol vestimentar (Isaia 3, 17), care s-a păstrat cu strictețe și în perioada talmudică. Astfel, femeile purtau un văl sau un șal mai lung, ce le cădea pe umeri și pe spate. Spre deosebire de acoperămintele pe care le purtau orientalele, acoperământul Maicii Domnului apare în icoane, începând cu secolul al V-lea, ca fiind împodobit cu trei stele, simbol al Pururea Fecioriei Maicii Domnului: înainte, în timpul și după Nașterea Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Arătarea Maicii Domnului credincioșilor care se aflau în Biserica Panaghia din Vlaherne se găsește relatată în viața Sfântului Andrei „cel nebun pentru Hristos“ († 956) și în cea a ucenicului său

Epifanie. Minunea cu acoperământul Maicii Domnului s-a petrecut în timpul împăratului Leon cel Întept (886-912). Se spune că în ziua de 1 octombrie a anului 911, în timpul unei privegheri de toată noaptea în Biserica Panaghia din Vlaherne, pe la ora 4 dimineața, Sfântul Andrei și ucenicul său Epifanie au văzut-o pe Maica Domnului intrând în biserică, fiind însoțită de Sfinții Ioan Botezătorul și Ioan Evanghelistul, precum și de alți sfinți. Ajunsă în mijlocul bisericii, ea a îngenunchat și a început să se roage atât de intens, încât lacrimile îi scăldau fața. După ce s-a ridicat de la rugăciune, și-a scos acoperământul pe care l-a ridicat deasupra capului ei, așa încât să îi acopere pe toți cei prezenți în biserică. Cinstirea Sfântului Acoperământ s-a dezvoltat mai mult în Biserica Ortodoxă Rusă, încă din secolul al XII-lea; de atunci s-a extins în aproape toate Bisericile Ortodoxe.

Cea mai cunoscută biserică din Constantinopol dintre cele închinată Maicii Domnului a fost Biserica Panaghia din Vlaherne, unde a stat Sfântul Acoperământ până în 1087. Temeliile acestei biserici au fost puse de către împărații Marcian și Pulheria, dar ea a fost terminată de Leon cel Mare (457-474), care a adăugat Hagiasma (un agheasmatar

ridicat pe locul Izvorului Tămăduirii) și Lousma (Baia Sfântă, o scăldătoare pentru oamenii bolnavi). A rezistat pericolelor pe care le-au reprezentat tulburările perioadei iconoclaste datorită icoanei Maicii Domnului Vlacheritissa, făcătoare de minuni, a rezistat și altor pericole, dar nu și incendiului din 1434. În 1867, turcii au cedat breslei blănarilor greci locul pe care s-a construit o mică biserică, în care au inclus și Izvorul Tămăduirii. Această biserică a fost preluată de Patriarhia Ecumenică, care a înfrumusețat-o cu picturile lui Eirenarchos Covas (1964).

Acatistele, paraclisele și rugăciunile adresate Maicii Domnului ocupă un loc central în viața Bisericii și a credincioșilor; dintre acestea face parte și Acatistul Acoperământului Maicii Domnului. ❖

Noul site al Parohiei Șerban Vodă

Din această lună, septembrie 2021, fața site-ului Bisericii Șerban Vodă s-a înnoit. Din diverse considerente - tehnice, dar și financiare - a fost nevoie să facem această transformare, schimbând în mare măsură paginația site-ului Parohie, dar păstrând conținutul cu care v-am obișnuit.

Probabil că mulți dintre dumneavoastră l-au văzut deja. El a păstrat în întregime temele, rubricile pe care le avea vechiul site. Pe primul loc este Programul săptămânal al slujbelor din biserica Adormirea Domnului - Șerban Vodă. Este firesc să fie așa, pentru că cel mai important lucru din viața bisericii, dar și al credincioșilor este viața liturgică, cu accentul pe prezența la slujbe, la Sfintele Taine, la rugăciune și comuniune în general.

Apoi urmează „Actualitatea”. În care am postat și vom prezenta în continuare sărbători ale Bisericii și evenimente

majore din viața socială.

Secțiunea „Evenimente” se referă, așa cum știți, la activități, acțiuni din cadrul bisericii, parohiei Șerban Vodă, cât și unele anunțuri.

Ca de obicei secțiunea „Publicații” cuprinde publicațiile pe care de-a lungul timpului biserica noastră le-a editat: „Buletinul Parohial”, dar și ziarul duminical „Cuvântul care zidește” și suplimentele editate în seria nouă a acestuia, adică din vara anului 2014, de când ziarul este în întregime conceput, tehnoradactat și tipărit în format color în biserica noastră.

Dragi tuturor, fotografiile de la diverse momente se află în „Galeria foto”. Cele mai multe dintre ele poartă semnătura domnului Marian Stoenică, cel care, cu timp și fără timp se îngrijește de site, de facebook, de înregistrările audio, foto și video ale predicilor, conferințelor, serbărilor, concertelor,

pelerinajelor și altor evenimente organizate cu participarea preoților și enoriașilor Parohiei Șerban Vodă.

Urmează apoi secțiunea „Predici&Conferințe” în care avem înregistrările audio și video ale slujbelor și activităților deja menționate. Cu un accent deosebit pe predicile din duminici și sărbători și cu o trimitere spre canalul YouTube al Bisericii Șerban Vodă (<https://www.youtube.com/c/ParohiaSerbanVoda/videos>), care conține peste 1600 de înregistrări de tot felul. Aici se află o parte importantă a istoriei bisericii și a muncii și misiunii pastorale, culturale și sociale desfășurate de preoți și credincioși, ierarhi și multe alte personalități care au călcat pragul bisericii noastre. Aici, cum spuneam, se află o parte importantă a virtuții parohiei Șerban Vodă.

Apoi sunt alte câteva secțiuni pe site: „Grădinița”, „Capela”, „Centrul social”, „Tinerii”, „Administrația” și „Despre

biserică”. Un loc aparte îl au „Ocotitorii bisericii”, căci după cum știți avem trei hramuri: Adormirea Maicii Domnului, Sfântul Ierarh Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei, și Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț. Și un ocrotitor foarte drag sufletelor noastre: Sfântul Ierarh Luca, episcopul Crameei.

Încheiem cu un „Tur virtual al bisericii” și cu o secțiune de „Donații”, cu informații despre conturile parohiei și modalitățile de a dona bani parohiei Șerban Vodă. Și nu în ultimul rând „Contact”, locul în care avem informații despre adresa bisericii și linkuri către canalul YouTube și Facebook-ul bisericii.

Vă facem deci o invitație să ne fiți cât mai aproape, urmărindu-ne în online pe site (<https://bisericaserbanvoda.com>), YouTube și Facebook, citind publicațiile noastre, dar mai ales participând la viața bisericii noastre, mai ales cea liturgică. Căci acolo ne unim cu Hristos în rugăciune și Sfintele Taine, luminându-ne petrecerea pământească de aici și pregătind mântuirea din veșnicie.

Mulțumiri tuturor, preoți și mireni, care nu conțesc să ne dăruiască, prin munca și jertfa lor, atâtea bucurii și să ne unească în comunitatea bisericii noastre, să ne înțeleptească și să ne

arate că împărăția lui Dumnezeu începe, prin noi, de aici de pe pământ. ❖

Maria Buleu

SFINȚII CUVIOȘI IOSIF ȘI CHIRIAC DE LA MĂNĂSTIREA BISERICANI

Canonizarea Sfinților Cuvioși Iosif și Chiriac de la Bisericani a fost hotărâtă în cadrul sesiunii de lucru a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din data de 5-7 martie 2008, iar proclamarea solemnă a canonizării a avut loc pe data de 5 iunie la Mănăstirea Neamț, alături de alți șapte cuvioși nemțeni. Prăznuirea lor se face în data de 1 octombrie.

❖ **Sfântul Cuvios Iosif de la Bisericani** este primul sihastru cunoscut în Muntele Bisericanilor și întemeietorul mănăstirii cu același nume. S-a născut într-un sat din ținutul Neamț și, de mic, având înclinare spre viața călugărească, a intrat în obștea Mănăstirii Bistrița. Aici a primit tundera în monahism și a deprins de la părinții bătrâni viața duhovnicească, postul și neîncetata rugăciune.

Văzând că nu are destulă liniște la Mănăstirea Bistrița, a luat binecuvântare de la egumenul mănăstirii și a plecat să se închine la mormântul Domnului din Ierusalim. S-a retras apoi în pustia de pe Valea Iordanului, unde a ajuns, în câțiva ani, sihastru vestit. Aici s-a nevoit într-o peșteră, mai întâi singur, apoi cu câțiva ucenici, răbdând multe ispite de la diavol. Ducând o viață de o înaltă trăire duhovnicească, și-a adunat în preajma lui 17 pustnici, întemeind prima comunitate duhovnicească românească cunoscută în Țara Sfântă. Dar năvălind arabii asupra Sfintelor Locuri, după multă tulburare, Cuviosul Iosif și-a luat ucenicii și a venit în Moldova, la Mănăstirea Bistrița.

Astfel, sihăstria lui Iosif s-a mutat din Valea Iordanului în Moldova, pe Muntele Bisericanilor. După ce numărul ucenicilor a crescut, a înălțat o mică biserică, al cărei hram era Bunavestire, construind și chilii împrejur. Pentru viața monahală de aici, a statornicit rânduiala achimită (neadormită), după modelul Mănăstirii Studiiților de la Constantinopol, ce presupunea

rugăciune neîncetată în biserică și la chilii, post, metanii, cântarea psalmilor, ascultarea și dragoste. Năvălind turcii, care le-au incendiat biserica, s-au hotărât să plece la Sfântul Munte Athos. Pe drum însă li s-a arătat într-un stejar Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, care le-a spus că și aici este Grădina sa, deci să rămână la Bisericani. Mai târziu, Schitul Cuviosului Iosif s-a numit „Schitul Bisericani”, adică „al evlavioșilor”, pentru că monahii se rugau aici cu lacrimi și mulți se vindeau de boli cu rugăciunea și binecuvântarea Cuviosului Iosif.

❖ **Sfântul Cuvios Chiriac de la Bisericani** s-a nevoit la începutul sec. al XVII-lea la Mănăstirea Bisericani, care număra pe atunci peste 100 de călugări. S-a retras în pustie, într-o peșteră din muntele lui Simon, unde s-a nevoit singur, în aspră osteneală, timp de 60 de ani. Vara și iarna petrecea pe munte cu trupul gol, în rugăciune curată, biruind, cu puterea lui Hristos, neputințele firii și ispitele diavolului. Pe acest cuvios l-a cunoscut și Sfântul Ierarh Dosoftei, Mitropolitul Moldovei, care, mai târziu, după mutarea

cuviosului la Domnul, i-a sărutat sfintele moaște. Este cunoscut ca unul dintre marii sihaștri din Carpați, având o viață pilduitoare: trăirea în desăvârșită lepădare de sine, smerenie și în neîncetată rugăciune. Și-a dat sufletul lui Hristos, numărându-se printre sfinții români cinstiți de popor. Moaștele lui au fost așezate în peștera în care a trăit, peșteră ce se poate vedea și astăzi și în care s-a amenajat, mai apoi, un paraclis în cinstea lui. Mai târziu, din cauza deselor tulburări din țară, sfintele moaște au fost împărțite. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 26 SEPTEMBRIE - 3 OCTOMBRIE 2021

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 26.09	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 18-a după Rusalii (Pescuirea minunată) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 29.09	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Joi 30.09	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Slujba de priveghere
Vineri 1.10	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	† Acoperământul Maicii Domnului - Utrenia, Sfânta Liturghie
Sâmbătă 2.10	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie; Parastas pentru cei adormiți
Duminică 3.10	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 19-a după Rusalii (Predica de pe munte – Iubirea vrăjmașilor) - Utrenia, Sfânta Liturghie